

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2017. július-augusztus

A MEÖT közelgő eseményei:

- Július 13-16. csüt-hét. 12.00: Magyar református szórványépítés a Kárpát-medencén túl
- Augusztus 19. szombat 18.00: Államalapítás előestéjén ünnepi istentisztelet (Szilágyi Dezső téri református templom)
- Augusztus 23-26. csüt-vas.: Ismerj meg, ismerkedj! Női Bizottság Konferenciája (Mór)

Arassatok!

Július áldó, forró melegén
megérett már a dús magyar kalász
s a szívünk – csendes, belső békéjében –
meghallja s érti az Úrnak szavát:

„Az aratásra készül a föld népe.
Már mindenfelé csengnek a kaszák,
Mért nem arattok, mért nem gyűl a kéve,
mért nem látom az aratók hadát?

Induljatok el, addig, míg nem késő,
míg el nem múlik, el nem száll a nyár.
Mert hogyha elszállt, többé vissza nem jő,
rá szívetek is mindhiába vár.

A magvetések már kalászba szökkent,
fel a munkára, akarjon a szív!
Aki akar, az soha el nem csügged,
az igazán jó és igazán hív.

Induljatok, mert érett a vetések,
senki ne üljön most már tétlenül,
veletek leszek és én megsegítek
minden aratót rendületlenül.

A világban most annyi a hitványság
és annyi a bűn, mint a tengerár,
a közönyösség az egekig ér fel,
az elhintett mag aratásra vár!”

Július áldó, forró melegében
az aratásra érett a kalász,
a szívünk csendes, tiszta belsejében
megérti, s teszi az Úrnak szavát.
„Urunk, köszönjük Isteni felséged,
amellyel megáldottad a vetést
és adtál nekünk igaz békességet
s az elhintett mag ím, kalászba ért.

Urunk, már gyűlnek, épülnek a kévék,
a szívek mélyén élni kezd a hit,
add nekünk lelked tiszta melegségét,
hogy kalászból épüljön a híd,
amely összeköt minket országgal.
S ha azon egyszer elindulunk majd,
adj nekünk rajta igaz dicsőséget:
a halálon, a poklon diadalt!”

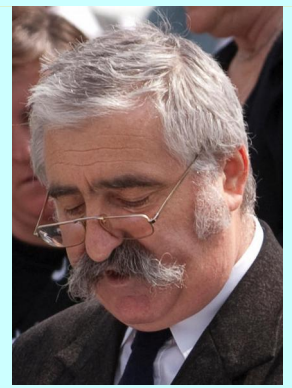
Kárász Izabella

Hírlevelünkbe a július havi áhítatokat

Gyurkó József

nyugdíjas metodista lelkipásztor

írta

Vegyetek Szentlelket!

„Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: »Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak?« Péter így válaszolt: »Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és **megkapjátok a Szentlélek ajándékát. Mert tiétek ez az ígélet és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.**«” (ApCsel 2,37-39.)

Kedves Testvérek! Ma egy olyan világban élünk ahol „nyög és vajúdik a világ”, sóvárogva várja Szentlélek kiadását. Szomjas a kiszárad lélek a mennyei élő vízre, amely nem emberi produktum. A mai elmélkedésemben egy különös kérdésre keressük a választ, amit az első pünkösdi prédikációt hallgató sokaság tett fel az apostoloknak „Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak?”

Simon Péter válasza világos és örök érvényű: „Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. **Mert tiétek ez az ígélet és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, aki távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.**”

Kedves Testvérem téged talál-e már szíven egy prédikáció, egy igehirdetés, egy bizonyágtétel? Érezted-e már a szívedben, hogy amit most hallok, az rólam szól, az nekem szól?

Miközben hallgattad azt, aki szólt, a szívedet ott belül eltalálta és megsebződött, megmozdult, felébred, feltámadt.

Ez nem a lelkiismereted volt, ami megmozdult és nyugtalan lett attól, amit hallottál, ez nem az értelmed volt, ami felfogta a helyzetet és tudatára ébredtél nem jó úton haladsz. A szíved több, mint a lelkiismeret, több, mint az értelmed! A lelkiismereted, ha megmozdul, akkor azt el tudod hallgattatni, az értelmet érvekkel meg tudod győzni, de a szívedet nem tudod, sem elhallgattatni, sem érvekkel meggyőzni. A szívet megszólítani, eltalálni csak Isten tudja a Szentlelke által, az ige csak eszköz, az igehirdető is az. Ha ékesszóló az igehirdető, ha jól tudja az ígéket magyarázni és jó példákkal megvilágítani, csak eszköz, ha a Szentszellem nincs **akkor és ott**, ahogyan Pál apostol mondja a szeretet himnuszában „*csak pengő érc és szépen szóló cimbalom*”! **Csak!** Semmi több! De ha Lélek **akkor és ott van**, lehet, hogy nincs ékesszólás, csak egy egyszerű halász — mint Péter —, de a szavai kétélű éles kard, amely egyszerre sebez és gyógyít.

Az Isten szeretete, **ha eltalálja** a szívedet, akkor nem nyugszik meg, az nem talál nyugalmat: „*csak Istenben nyugszik meg a lelkem, szívem*” (Zsolt 62,6.) **Ha eltalálhatja**, lehet előle elrejtőzni? Sajnos igen! Lehet sebzett szívvel napokat, heteket, sőt éveket leélni és nem feltenni a megoldást adó kérdést, amit itt a hallgatók feltettek: „*Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak?*” Mit tegyék?

Kedves Testvérem! Ha eltalálhatott a szíveden a Szentlélek, akkor mindig cselekvésre indít. Ebben a kegyelmi állapotban cselekvésre szorongató **szeretet** hatókörében van az ember, ott történnek a dolgok, ott a teremtő szerelem működik. Csak ámul az ember, és történnek vele a dolgok, de nem ő irányítja az eseményeket. Ezt nevezzük csodának!

Ezt tapasztalja Saulus, a damaszkuszi úton — „*Kicsoda vagy Uram? Mit akarsz, hogy cselekedjem?*”. LUTHER, amikor római levelet olvassa! WESLEY, amikor az istentiszteleten, ahol egy egyszerű igehirdető szól, és szívét átjárta egy melegség, és a tudat, hogy meg vannak bocsátva bűnei.

SPURGEON, akit egy találkozóra menet a váratlanul feltámadó hóvihár arra kényszerített, hogy egy közeli metodista kápolnában keressen menedéket, ahol éppen istentiszteletet tartottak. Itt hallotta az Ézs 45,22-t: „*Térjetelek én hozzám, hogy megtartassatok földnek minden háttárai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!*” — az igehirdető odaszólt a hátsó sorban ülő SPURGEONHÖZ: „*Fiatalember, neked is meg kell térned!*” — ami arra ösztönözte őt, hogy teljes életét Istennek szentelje.

Kedves Testvérek! Pünkösöd az egyház születése, egyszer volt az egyháztörténetében, de az ember élettörténetének is ez a születésnapja, az új élet, az örökélet kezdete, amely nélkül nincs örökélet. Ennek az eseménynek a kezdeményezője mindig a Szentlélek, akit azért küldött Jézus, hogy mindenre elvezessen és minden ember megtérését munkálja.

Ezt a munkát Jézus második visszajöveteléig végzi, soha senkiről nem mond le, az ember utolsó lehetőségig készen áll az ajándékaival. Az emberi oldal ott kezdődik, amikor *hallja az igét a fülével*, majd *meghallja értelmével*, a hit ajándékát kapja és *képesse válik, akarja a szívébe befogadni az Igét, az Életet!* Ez az, amikor kérdez: „*Mit akarsz, hogy cselekedjem?*” Nem az a kérdés már, hogy én mit akarok, hanem az a sorforduló kérdés, hogy az Úr mit akar, hogy én cselekedjem? A válasz: *Térj hozzám, mert eddig a magad útját jártad!* Ez a „megtérés” mindig sok fejtörést okoz. Mit jelent megtérni? Valakitől valakihez kell odafordulni. Valamitől elfordulni és valakihez odafordulni. Egyházat váltani?

Az első pünkösöd alkalmával, amikor a hallható és látható jelek megtörténtek, az ünneplő sokaság magyarázatot várt és kapott is Pétertől. Péter igehirdetése megérinti hallgatóságát, tette ösztönzi az ünneplő embereket. Személyes ügyökké válik az Ige. A szívüket átható fájdalom nem a halál jele, hanem az új életé. Az Igét hallgató és az Ige által elmarasztalt nép nem akar megmaradni jelenlegi helyzetében, **keresi a kivezető utat, a megoldást.** Péter útmutatása konkrét, érthető beszéd. Lépjetelek a **megtérés útjára: érzelmi, értelmi és akarati valótokat**, egész lényeteket bocsássátok Isten rendelkezésére, amint azt a meghirdetett Ige igényli. **A megtérés az életünk mind a három területét érinti, akarati, értelmi és az érzelmi síkját az életünknek.**

A szolgálai formában megjelent názáreti Jézus a megváltó Krisztus. Ezt a meggyőződést fejezi ki a nevére való hivatkozással vállalt és kiszolgáltatót **kereszttség.** A kereszttségnek, a Szentháromság-istennel való közösségnek **előzménye** a bűnbánat, **kísérője** a bűnbocsánat Jézus érdeméért. Általa Isten elfogadja és igénybe veszi az embert, neki adja Szentlelkét. **A látható jelben a láthatatlan Isten adja magát.** **A kereszttség azt fejezi ki, hogy a természeti ember meghalt, és életre támadt az Istentől való új**

ember, aki a Szentlélek vezetése szerint él. A keresztség **betagol az egyházba**, Krisztus testébe. A megkeresztelt Jézus hatalma alá került, a bűnei meg vannak bocsátva, a Szentlélek ajándékának az elnyeréséhez nem tartozik szükségképpen hozzá az ekstatis megnyilatkozás. A Lélek **elsősorban az ember belsejét alakítja át, amelynek jele az Isten akaratára hangolódó élet**. Krisztus megváltó munkája azonban nemcsak minden népnek, hanem minden nemzedéknek is szól. Az eljövendő nemzedékekre is számított és számít Isten. A jövő népére is érvényes a Krisztusban megmutató kegyelem: sem térben, sem időben nincs korlátja. Isten utódainkra is gondol, ez a garanciája az egyház megújuló és folytatódó életének. A következő

nemzedékek és a népek, a „messze lévők” is bele vannak kalkulálva Isten üdvözítő tervébe. **Az ígélet mindenkié.** Megszabadul mindenki, aki az Úr nevét segítségül hívja.

Az ünneplő nép csodálkozva keresi a rendkívüli esemény értelmét. *Ezt ma is megcselekszi a Szent Lélek az igehirdetés által. Akinek van füle a hallásra, hallja mit mond a Lélek a gyülekezetnek! A pünkösdi történet ebben a formában egyszeri és megismételhetetlen üdvtörténeti tény, jelszerűen mutatja az új korszak jellemző sajátosságait.*

Kedves Testvérek! A mai korban nagyon fontos a tisztánlátás. Sok a tévtanítás és sok a világunkban a szellemi hatás. Nagyon zavaros ismereteket adnak — szellemi erőterekről (kisugárzásokról) beszélnek! Olyan erős a szellemi terror, erőszak, amely leuralja a mai embert! A tisztán látáshoz három fontos dolog szükséges: imaélet, tiszta tanítás, szentek közössége! A Szentlélek megismerése nem ismerethalmoz, hanem átélés, megtapasztalás, tudat és nem tudás.

A szentháromság harmadik személyéről leghitelesebben Jézus adott kijelentést. Ez a Lélek — Jézus Lelke! De az Atya Lelke is, akit Jézus küldött. *„Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam; de ti is bizonyosságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok.” (Jn 15,27.)*

Áldott a Szentháromság Egy Istene, hogy ma is, akik tiszta szívvel keresik, megtalálják Jézust, ha megtartják parancsolatait, lakozást vesz bennük! (Jn 14.)

Kedves Testvérek! Arra bátorít a mai igénk, hogy *„megkapjátok a Szentlélek ajándékát”*. Vegyed, élj vele, ne csak kérd, és ne elégedjünk meg kevesebbel. Ne a jeleket akard, hanem a hatalmát és erejét kérdd, és engedj neki, és hagyd, hogy mások lássák a jeleit életedben.

Mi lehet a miénk már most? 1. A nyugodt lelkiismeret a Krisztus drága vére által. 2. Isten irántunk való szeretete, amely változhatatlan. 3. Az imádság lehetősége, amely által minden szükségünkben erőt nyerünk Istentől. 4. Miénk Isten gondviselése, minket szolgálnak Isten angyalai. 5. És mindenek felett pedig Isten szelleme lakik bennünk. Mindez valóban a mienk. »Akár jelenvalók, akár jövendők: minden a tiétek.« (1Kor 3,22.) Miénk az Úr Jézus Krisztus. Miénk az isteni Szentháromság a maga egységében. Halleluja! Ne siránkozzunk, ne fukarkodjunk, ne sajnáltassuk magunkat, ne jajgassunk, ne panaszkodjunk, hiszen ilyen drága kincseink vannak! Élünk, és örvendezzünk benne egész napon át. Ehhez fogadjuk el a Szent Szellem segítségét!” (Spurgeon)

Imádkozzunk! Jöjj, Szentlélek, jöjj, könyörülj rajtam, tégy a magadévá, szállj belém kegyesen, hogy irgalmadnak sokasága szerint, csekélységemet a te nagyságod, gyarlóságomat pedig a te erőd pótolja Jézus Krisztus, az én üdvözítőm által, aki veled és az Atyával él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen.

Hírlevelünkbe az augusztus havi áhítatokat

Gurzó János

pütkösi lelkipásztor

írta

Harc a kiégés ellen 1. (Ézsaiás 43,4.)

Ézsaiás könyvében olvashatunk arról, hogy az Úr elmondja népének, hogy mennyire értékesnek tartja, fontos számára. Ebben az a különleges, hogy ezt nem csak szavakkal, hanem tettekkel is kifejezi számukra: „embereket adok helyetted, népeket az életedért”. Amikor értékesnek érezzük magunkat, az hatással van az életünk minden egyes területére, de mi történik akkor, ha nem tartjuk értékesnek magunkat? Vajon valódi ez az érzés?

Amikor az ember értéktelennek gondolja magát, az a megfáradásnak lehet az egyik jele. Ma ezt az állapotot más szóval kiégésnek is nevezzük. Valljuk be őszintén, akár keresztény, akár nem keresztény egy ember, került már olyan helyzetbe, hogy úgy érezte, kiégett.

Amikor a megfáradásról beszélek, akkor ezt a témát nem csak a keresztény életre alkalmazva gondolom. A munkánkban, a tanulmányainkban és az életünk különböző területein is meg tudunk fáradni. Nagy lendülettel végezzük a munkánkat, amikor elérünk egy határt, amit nem tudunk átlépni. Elfáradunk a küzdelemben, azonban ez nem Isten akarata. Az Úr nem akar kiégettként látni minket, hanem energiával feltöltött lendülettel teli emberként. Olyanoknak, akik mennek előre és áldások maguk, családjuk és a környezetük számára.

Nem gondolom azt, hogy senki sem került ilyen helyzetbe. Biztos éreztük már azt, hogy elég volt. Eddig és ne tovább. Megteltünk olyan dolgokkal, melyek megterheltek bennünket. Ilyenkor oda kell mennünk az Úrhoz, hogy meglássuk azt, milyen módon tekint Ő ránk. Abban az esetben, ha az Úr szögéből látjuk az életünket, akkor nem kezdünk el erőlködni, kétszer többet dolgozni, hogy értékesebbnek gondoljuk magunkat. Azonban, amikor elfáradunk, értéktelennek érezzük magunkat és azt, amit csinálunk. Amikor az Isten szemüvegén keresztül látjuk az életünket, ez megváltozik, a tűz a szívünkben újra lángra gyúl.

Harc a kiégés ellen 2. (4Mózes 20,7-12.)

Ez a történet a negyven éves pusztai vándorlás végén zajlik. Izrael előtt az ígért földjének a kapuja, mögötte a negyven éves vándorlás, ami alatt nem egyszer zúgolódtak. Számos alkalommal lázadtak fel, sérelmezték, hogy Isten miért hozta ki őket Egyiptomból. Ott jobb körülmények között éltek, volt víz, élelem és fedél a fejük felett. Mózes második könyvében is találunk egy hasonló történetet, amikor vízért kiáltott a nép. Ezt a két történetet szeretném egymás elé helyezni, azért, hogy megértsük: nem vagyunk egyedül a megfáradással.

Mózes 2. könyvében olvasható történetben a nép hasonlóan fellázad, mint a Mózes 4. könyvében, ugyanúgy elégedetlenkedtek, mert szomjaztak. Mózes az Úr elé megy és instrukciókat kap. A 2. könyvben azt mondja az Úr, hogy üss rá a sziklára és fakassz vizet, Mózes engedelmeskedik. A 4. könyvben

az mondja Isten, hogy parancsolj rá. Mózes itt nem ráparancsol, hanem mérgében ráüt. Közben lázadóknak nevezi Izráelt!

Az az ember, akiről azt olvassuk, hogy negyven éven keresztül béketűréssel és szeretettel ment, ment és ment előre a néppel együtt, annak lehet, itt már megtelt a szíve keserűséggel. A megfáradás tört ki belőle, amikor elkiáltotta magát. Korábban azt mondta az Úrnak, hogy inkább ő vesszen el, de a népnek kegyelmezen. Egy alázatos, odaszánt ember volt, de ennél a pontnál elfáradt, elege lett.

Isten, Mózes engedetlensége ellenére is adott vizet a népnek, mert az Úr kegyelmes. Ha megfáradunk is és hibázunk, az Ő akaratát véghez tudja vinni, és az áldásokat, amiket ránk akar árasztani, meg tudja adni. Lehet, hogy mi hibázunk, és nem engedelmeskedünk Neki, azonban Isten jelenlétében van lehetőség a helyreállításra. Az Úr a számunkra elkészített áldásokat át akarja adni, akkor is ha a megfáradásunkkal küzdünk.

Vigyázz a szívedre (Példabeszédek 4,23.)

A *Példabeszédek* könyvében olvasható egy vers, amit, ha jobban átgondolunk, rájöhetünk arra, hogy sokkal több üzenetet hordoz számunkra, mint azt gondolnánk. A *Példabeszédek* könyvének 4. fejezetében olvashatunk arról, hogy „Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.”

A Bibliában számos helyen olvashatunk arról, hogy milyen módon véd bennünket az Úr. Ő a mi oltalmunk és várunk, vigyáz ránk a hétköznapokban, azonban ebben az igeversben mást tesz Isten. Felhívja a figyelmünket, hogy jobban őrizzük a szívünket. A védelmezést, oltalmat nekünk kell megtenni. Miért van ez így?

Isten az embernek szabad akaratot adott, önállóan dönthetünk az életünkről. Kit akarunk követni, milyen értékrend szerint éljük az életünket, kinek adjuk oda a szívünket. Amikor átadtuk az életünket az Úrnak, szabad akaratunkból tettük, nem kényszerített rá senki és semmi bennünket. Ez azt jelenti, hogy eldönthettük, kit engedünk be a szívünkbe, oda, ahonnan az élet indul ki. Ez a feladat nem csak a megtérésünkig hárul ránk, folyamatosan figyelniük kell arra, hogy milyen hatásokat, gondolatokat és érzéseket engedünk magunkhoz közel.

Vannak olyan dolgok, amelyeket be kell engedni, amelyeknek gyökeret kell verniük. Nőni, erősödni, gyümölcsöt teremni. Ilyen

például az Isten Igéje. Ha az Isten szava meggyökereszik bennünk és gyümölcsöt terem, akkor ennek a gyümölcsnek nem szabad korlátokat szabni, hanem ki kell, hogy áradjon az életünkből. Ki kell, hogy áradjon és hatással kell, hogy legyen a környezetünkre. Hatással vannak az életünkre azok a dolgok, melyeket beengedünk a szívünkbe. Minek adunk utat, mire mondunk nemet vagy igent?

Az én áldozatom (1Mózes 22,9-12.)

Minden kommunikációs csatornán a fogyasztásról, a vásárlási lehetőségekről, akcióról lehet hallani. Ennek egyik eredményeként a ma embere megszokta, hogy szinte energiabefektetés nélkül, rövid időn belül és a lehető legjobb minőségben mindent készen kapjon. Mindannyian hasonló elvárásokkal érkezhetünk egy áruházba vagy például egy gyorsétterembe. Az életünk felgyorsult és hozzászoktunk a késztermékekhez. Rendjén van ez így?

A fogyasztói társadalom jellemzői a gyülekezetbe, a mi életünkbe, az Istennel való kapcsolatunkba is beszivároghatnak, ha nem figyelünk oda. Nem szeretünk feláldozni igazán semmit, de pontosan tudjuk, mi az, amit várunk Istentől. Például egyre kevesebb szolgálatba állunk be, azonban elvárjuk, hogy az istentisztelet nekünk tetsző legyen és szólítson meg minket az Úr, bátorítson, adjon valamit, amire éppen akkor szükségünk van. Elfeledkezünk arról, hogy nekünk is hoznunk kell valamit az Úr elé, nekünk is lépnünk kell az Istennel való találkozás érdekében.

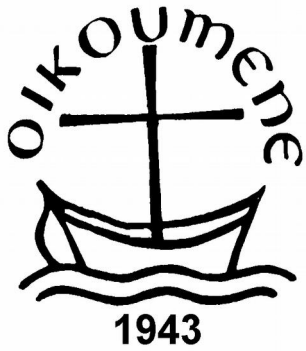

Mózes első könyvének 22. fejezetében olvashatunk egy történetet, melyben az Úr elkéri Ábrahámot Izsákot. Nehéz és érthetetlen kérdés ez, mivel Izsák volt az a gyermek, akit Isten megígért és megadott Ábrahámnak. Izsák volt az isteni ígéret beteljesülése. Amikor az Urat követjük, ne csak mi forduljunk Hozzá kérelemmel, hanem legyünk nyitottak arra, hogy Ő is megtehesse ezt felénk. Mi az, amit az elmúlt időszakban elkért tőlünk Isten? Oda tudtuk ezt tenni a lába elé? Hajlandóak vagyunk-e ma, holnap és a jövőben is odahelyezni az áldozatot az oltárra?

Az áldozat jellemzője volt, hogy csakis a legjobb, legszebb saját állat lehetett. Nem másé, nem készen vásárolt, hanem saját, amiért a gazdája keményen megdolgozott, sok energiát fektetett belé. Ha Istennek akarunk adni valamit, akkor az számunkra is legyen értékes. Könnyű lemondani az életünk kevésbé fontos dolgairól, területeiről, ez nem okoz nehézséget. Azonban az igazi áldozat olyan, ami számunkra nagyon értékes, sokszor a legértékesebb. Történetünkben Ábrahámnak végül nem kellett feláldoznia Izsákot, azonban azáltal, hogy kész lett volna odaadni a fiát, megtapasztalta az Úr hatalmas kegyelmét és szeretetét.

Isten soha nem kér semmit ok nélkül. Nem azért kéri a legértékesebbet, hogy nekünk fájdalmat vagy felesleges belső küzdelmet okozzon. Tudja nagyon jól, hogy mit jelent lemondani a legdrágábbról, hiszen értünk adta az egyszülött fiát, Jézus Krisztust. Ő lemondott a legértékesebbéről, hogy mi élhesünk és reményteljes jövőnk legyen. Istennek célja volt a kereszthalállal és a feltámadással, így biztosak lehetünk abban, ha valamit tőlünk is elkér, akkor különleges dolgot készített elő számunkra.

A kérdésem az, hogy készek vagyunk-e odaadni az Úrnak a jó illatú áldozatunkat? Hajlandóak vagyunk-e lemondani a dolgokról azért, hogy ezáltal Isten még mélyebben nyúljon bele az életünkbe, mindennapjainkba? A választ nekünk, vagyis neked és nekem kell megadni nap mint nap.

*„Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr,
az a nép, amelyet örökségül választott.”*

(Zsolt 33,12.)

Szeretettel meghívjuk

**2017. augusztus 19-én, szombaton 18 órára
A Budai Református Egyházközség templomába**

(Cím: 1011 Budapest, Szilágyi Dezső tér 3.)

állami ünnepünk előestéjén, ökumenikus közösségben megrendezésre kerülő

ÜNNEPI ISTENTISZTELETRE

Steinbach József
elnök

Dr. Fischl Vilmos
főtitkár

Beszámoló a MEÖT 2017. évi Ökumenikus Lelkészi és Munkatársi Konferenciájáról

A konferencia főcíme: *„Ahogy engem küldött az Atya, én is elküldelek titeket...”* (János 20,21.)
Az Egyház (Gyülekezet), mint missziói közösség

Révfülöpön, az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központban megtartott ötnapos konferencián közel ötven fő vett részt különböző felekezetekből. A résztvevők többsége évek óta visszajár ezekre a hitépítő jellegű konferenciákra, kisebb részét az újonnan érkezők alkotják. A program összeállítását készítők minden évben egy központi téma köré szervezik az elhangzó szolgálatokat: reggeli áhítatot, melyhez imaközösség kapcsolódik, délelőtti bibliatanulmányt és előadást, valamint az esti áhítatot. Délután tartják a csoportfoglalkozásokat, melyek vezetését az előre kiválasztott csoportvezetőkre bízák. Ezeket a beszélgetéseket dolgozzák fel az elhangzott délelőtti igetanulmányt és előadást. A különböző alkalmakon sok ének hangzik el, melyeket az evangélikus énekeskönyvből, 2017-ben pedig a jelenlevők számára kiosztott MEÖT énekeskönyvből énekeltünk. Ez utóbbi énekkönyvecskét a MEÖT főtákos, dr. Fischl Vilmos osztotta ki ajándékkul a résztvevőknek. A zenei kíséretet Isten mindig megoldja. E mostani alkalommal hegedű és zongorakíséretet kaptunk ajándékba dr. Dobos Ágoston és Jó András személyében.

A 2017. évi konferencia főelőadója dr. B. Koshi, a gyülekezeti misszió kiváló szakértője volt, aki Indiából érkezett közénk. Három előadást tartott angol nyelven, melyek tolmácsolását Dani Eszter református lelkipásztor, az MRE Misszió irodájának vezetője vállalta el.

Dr. B. Koshi első előadásának témája Az egység kérdése az egyházban; a második előadásé A missziói közösség a társadalmi különbségek áthidalásában; a harmadik előadásé A misszió holisztikus megvalósulása. Mindhárom előadás középpontjában Isten országának felfedezése állt, Jézus Krisztusnak mint megváltónak és királynak a középpontba helyezésével. A Szentírás közösségi szemléletű kultúrában született, előadónk ezt a közösségi szemléletet, mint lencsét hozta el a számunkra, mivel az európai, de általában a nyugati kereszténység az Írások individualista módon történő olvasásához áll közelebb. Találó képet kaptunk a szemüvegkeretbe helyezett két lencsével, melyek az optikus megfelelő kiválasztásával és annak segítségével javíthatják látásunk. E két lencse használatát — a Szentírásnak az egyénre és a közösségre is fókuszáló olvasását — tanulhattuk ezeken a napokon. Ismerkedhettünk a keleti kultúrában meghatározó szerepet betöltő „szégyen, tisztesség, dicsőség” fogalmainak összefüggéseivel, valamint a közösségi szemlélettel. A keleten élő keresztények számára fontos Isten országa, Jézus király volta. Évtizedeken át egyoldalúan, mint Megváltót hirdették meg az Indiában munkálkodó misszionáriusok Krisztust, de Krisztus, mint király, háttérbe szorult.

Isten országát példázatokon keresztül ismerhettük meg, a mustármag, a kovász és más példázatok segítségével. A Biblia nem definíciókba foglalva mondja el, hogy mi az Isten országa, hanem példázatokban, mivel Isten országa túlságosan gazdag ahhoz, hogy definíciók által megragadható, leírható legyen. Az egyház egységének modelljét a Szentháromság Istenben találjuk meg. A Szentháromságot szintén nehéz megmagyarázni, az egyházban élőknek is, azon kívül levőknek pedig alig lehetséges. Mégis hirdetnünk kell a Szentháromság Istent és az Ő országát. Akkor fogják az emberek sejteni, hogy kicsoda a Szentháromság egy Isten, ha az egyházban látják megvalósulni a szeretet által formált egységet. Jézus főpapi imájában (János 17. fejezete) könyörög ezért az egységért, mert ennek megvalósulása segíti a világot, hogy megértsék, hogy az Atya küldte el a Fiút ebbe a világba. Az Atya a Fiút küldte el, de ahogyan őt elküldte, úgy küldi el Jézus is az ő tanítványait: *„Ahogy engem küldött az atya, én is elküldelek titeket...”* (János 20,21.) Két dologról feledkezünk meg e küldetéssel kapcsolatban. Az

egyik, hogy az Isten országát kell hirdetnünk, a másik az anyagiakra vonatkozik: a szegénység felvállalásával kell tanítvánná tegyünk embereket. A tanítvánná tétel életközösséget jelentett a Közel-Keleten és keleten egyaránt. A jövőben a pénznek egyre kevesebb szerepe lesz a missziói munkában, Isten a Szentlélekhez fogja vezetni azokat, akik ebben a küldetésben részt vesznek. A vetőmagnak el kell halni a talajban ahhoz, hogy termést hozzon, Krisztus követője, országának hirdetője elveszti életét, meghal önmagának, hogy életét a királyra bízva megtalálja benne. A kereszténység 80%-a (Operation World számítása) 2020 körül a globális világ dél-keleti felén lesz megtalálható: Latin Amerikában, Ázsiában és Afrikában. A misszió Isten szívéből fakadó cselekvés, ezért együtt kell világítanunk — *„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város.” (Mt 5,14.)* — e világban, és hirdetnünk Isten országát, Jézus megváltását és királyságát, aki halálával és feltámadásával legyőzte a gonosz hatalmát. Királyi papság vagyunk (1Pt 2,9.), és küldetésünk, hogy Krisztus megváltására és uralmára épülve — Ő a sarokkő, némelyeknek a botránkozás köve, másoknak zárókő (1Pt 2,4-9.) —, mint lelki ház, egymásra épülve hirdessük az Atya dicsőségét és a Szentháromság Isten egységét e teremtett világban. Krisztus új teremtéseként, megújult istenképűséggel ez lehetséges.

Többek kérésére előadónk, Dr. B. Koshi, külön foglalkozott azzal kérdéssel, hogy mit jelent szolgálni a „szégyen – tisztesség” kultúrájában élők közt.

Dr. Garádi Péter, az Evangélikus Belmissziói Baráti Egyesület elnöke „a gyülekezet a világban” címmel tartott előadást.

Dr. Horváth Levente, református lelkipásztor, a Bonus Pastor Alapítvány elnöke, négy estén át hirdette az igét. Az első igehirdetés textusa a Lk 14,7-24. volt, a második részben ugyanaz az igeszakasz: Lk

14,15-24., a harmadik és negyedik napi igehirdetések a Lk 10, 38-42. rész alapján hangzottak el Mária és Márta történetéről, de új megvilágításban és újszerű alkalmazással. Az igék Kecskeméthy István fordításában szólaltak meg.

Négy igetanulmány volt, melyeket más és más előadó tartott meg a következő sorrendben: dr. Hafenschner Károly, evangélikus lelkipásztor, az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ igazgatója, aki egyben a Reformáció Emlékbizottság munkájáért felelős miniszteri biztos; Nemeshegyi Dávid, rákoshegyi baptista lelkipásztor két alkalommal tartott igetanulmányt; a záró igetanulmányt pedig Rozgonyi Botond, a PTF tanszékvezető tanára tartotta.

Csoportvezetők: Nemeshegyi Zoltán, Szeverényi János, Gyurkó József, Pintér Imre, és Prókai Árpád lelkipásztorok.

Isten áldása legyen az elhangzottakon, Szentlelke munkálja, hogy a konferencia résztvevőinek életében folytatódjon megkezdett munkája, hogy a Szentháromság Isten dicsősége nyilvánvalóvá váljon általunk abban a környezetben, amelyben élünk és szolgálunk.

MEGHÍVÓ

Kedves lelkész feleségek és lelkésznők, szeretettel hívunk a **2017. július 24-28.** között tartandó **Papné hétre, Cserefalvára**. A hét célja, a lelki feltöltekés, pihenés, együttlét, tapasztalatcsere mellett, a lelkigondozói készség fejlesztése, hogy hatékonyabban tudjunk segíteni azokon, akikért felelünk (család, gyülekezet, iskola, munkahely, az a közösség ahol élünk).

A képzés témái:

- Alapvető emberi szükségletek ismerete, rendszerezése, fontossága, és mi történik akkor, ha ezek nem teljesülnek;
- Istenre, önmagunkra és a másokra való odafigyelés fontossága;
- Az aktív hallgatás értéke;
- A másokra való nem megfelelő odafigyelés veszélyei;
- Hogy segíthetünk lelkizavarokkal küzdő embertársainkon — családban, gyülekezetben;
- Segítségnyújtás krízishelyzetekben;
- Jézus, a legfőbb példakép a lelkigondozásban;
- A lelkigondozás biztonságos gyakorlása (keretek, felelősségvállalás, konfidencialitás, etikai kódex, jogvédelem).

A képzés vezetői:

Becsky Borbála klinikai szakpszichológus, mentálhigiénés szakember, család és pszichoterapeuta, az Egyesült Királyság Keresztény Lelkigondozói Szolgálatának (EKLSZ) erdélyi koordinátora, Familia Centrum Egyesületének alapító elnöke és **Albert Csilla**, a Familia Centrum Egyesületének alapító titkára, valláspedagógus, keresztyén lelkigondozó, az EKLSZ akkreditált képzője.

Aki legalább 90%-ban résztvesz a képzésen, és visszajelez a gyakorlatról, kap egy részvételi igazolást az angol Keresztény Tanácsadók Egyesületétől (ACC-UK).

Bejelentkezni a 0040-265-333300, 0744-843511, 0745-761943 telefonszámokon, vagy csoos@lorinfo.ro, noemi.soos53@gmail.com e-mail címen lehet.

A Papnéhetet a HEKS támogatja. Egyéni hozzájárulás: 60 lej az egész időszakra.

Részletes programleírást és még néhány fontos információt Becsky Borbála fog küldeni azoknak, akik bejelentkeznek a Papnéhétre. E-mail címe: borbala.becsky@yahoo.com

A **Lánytáborra** is szeretettel várjuk a fiatalokat a gyülekezetekből. Időpontja: **2017. július 10-15.**

Szeretettel,

Kali Tünde
RKNÖF-elnök

Soósné Szebeni Noémi
lelkipásztor – országos koordinátor

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére küldött levélben adják meg az ő e-mail címét, és a következő hónaptól eljuttatjuk arra a címre is hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői